

12. Wänlig het.
Strom och wänligt engla-sinne, Wäls i ord
och minner all; Sattan wäls är gäst berne, Der
man hörer bunderstall; Satorom, bannstap, o-
sär, wäls, Slogsmäl, Sällsör med hvar med

11. Giffighet.
Giffighet bewisa alla Giffter hvars en stånd
och stid; Wäls dig inte att besälla, Wärsara wärs
hwarer gögubild; Giffigt Gott man allid wärs;
Wärs har en wärsig stäl, Den som allid wärs
Wärs, Stid man gerwa med all stäl.

10. Sactsam het.
Med ett sactsam herta wärs Gud's och
men'stors miltshets län, Sorden bär el rögure
wärs, Wärs den sig el wärs mohn, Sorden bär
stid att bewärs Wärs en sactsam hand och munn
Gud en sactsam el län störs, Wärs störsar med

9. Giffmilt het.
Gör du mer än du behöfwer, Sät wärs störs
stid och milt, Wärs de trängde Sät wärs
längd du hinner, Det stäl till dig wärs bedst,
Satt att du Gud's himmel wärs störs det län
de här stid.

8. —
ber, Sätten ganska sactsam är. Wärs dig Gud
månng goda dagar, Sät och wärs de o wärs
Wärs all stid hvar Gud behagat, Sät hvar stid
stidant stid.

stilla, Moget för sin saker ut, Drifs ej kring med
alla wärs, Sät som en man sin gilla gång,
Wärs sig ej om wärsens slårder, Deß stidwärs-
ling, stid och språng.

22. Waksam het.

Sist war waken, bed och kämpa, Haf din
Lampa i behåld: Söt med all magt synden däm-
pa, Afbed wärsens trug och wäld: Strid mot
satan alla dagar, Samt ditt eget onda kött:
Gör allt hwad din Gud behagar, War ej söm-
nig eller trött.

23. Hwad här på följer.

Ei så skall din wandring blifwa Gud be-
haglig, Men'skor kär, Herren Gud skall dig då
giffwa Ewig glädje för beswär: Han skall leda
dig i tiden Med sin milda Wärs hand, Och när
tiden blir förliden, Wärs dig i Wärsens Land.

24. Slut, med en Böneseck.

Jesu! Hjelp mig till att wandra, Wärs ef-
ter ditt behag; Jesu! hjelp mig att förändra
Mitt förbömda syndalag? Jesu! gif en salig än-
da; Jesu! tag då mot min själ; Jesu! lät mig
till dig lända! Jesu! hjelp att allt går wäl!!!

Wärs du gör, Sät tänk på ändan,
Sät gör du aldrig illa.

8. Wärsam het.
Wärs dig allid glad och nöjder Wärs den
andel Wärs: Wärs i län och stid

7. Giffighet.
Gitt ofstidig bjar ob län, Sätstid Wärs
lagt arbet på; stid wärs wärs, Sätstid
och stid el sparas stid: Sätstid att wärs wärs
stid, Wärsiga Sätstid uppä stid, Sätstid
först Wärs stid, Stid ten allid stidstid stid.

6. Giffighet.
Wärsighet, Sätstidens stid, Sätstid
Wärs wärs wärs; Sätstid Wärs stid stid
stid el förändras Sätstid stidstid stidstid
stidstid Wärs stidstid stidstid stidstid
stidstid Wärs stidstid stidstid stidstid

5. Wärsighet.
Wärsighet och upstidig wärs, Wärs en stid
men'skor stid: Sätstid hwar nöjstid stidstid
stidstid stidstid stidstid stidstid stidstid
stidstid stidstid stidstid stidstid stidstid
stidstid stidstid stidstid stidstid stidstid

4. Sätstid.
Sätstid är en stid gäststid, Sätstid ett stid
stidstid stidstid stidstid stidstid stidstid
stidstid stidstid stidstid stidstid stidstid
stidstid stidstid stidstid stidstid stidstid
stidstid stidstid stidstid stidstid stidstid

GS 2045

Tänke-Skrift,

innehållande åttskilliga

Christeliga

Dygde- och Lefnads-Läror,

framställde uti en Wisa,

som börjas:

Frukta Gud är det förnämsta, &c.,

författad af

C. C. R. ***

och sjunges som: Wärs tålig och sig nöja, &c.

Uppsala, 1845. Tryckt hos A. Nilsson.

Pris: 1 fylling banko.

Stäret skall du alltid öfwa, Niska Gud och
nästan din; Af din kärlek kan man pröfwa
Stuten af ett Öhrstiftigt Sinn; Den sig läds o-
färlig wilar, Guren kan han äfwa Gud? Kärlek
ett Guds barn högt prisar Stånd alla Gjer-
rang Gud.

3. Kärlek.

Derat flyter ren förtröstan, Och sann tro
på Jesum Öhrstift, Gwärd med du kan bli förtröstan
Strän all sund och släbrist: Men hon bör upp-
rättig wara, Sn i döden följa dig; Nödig måst
du tron förfara: Tro på Jesum flabelig.

2. Sann Tro.

Qrnta Gud är det förnämsta, Af all god och
Öhrstiftig wert, Ött den dygden bland de främ-
sta, Och för all ting noga mäkt, Gure den högt-
lig gör din lefnad, Gure den flaffar salig döds;
Gure du eljest ingen trönad Niska kan i all
din nöd.

1. Gudsfröstan.

Swär husatig, nart och sparsam, Swarta dig
för flöret. Swär i din utgiffert warfom, Nart på
bin infomst; Sitt doct innt njuug och luder,
Ela med dig om du har; Den nart är en ut-
ding luder, Som för mogen lödan spar.

16. Sparfamsheet.

Swär att följa, Swär på ej en wadnust-träl,
hälla, Swär faran upp sin stät: Swär du föta
uti wadnust: Gan förtor troppens
säljarn Dag; Den sig dagligt mänd' inwefna
Swär tilligt och nartter lewa, Ut en gantta

15. Wärdighet.

Swär ut will dig Selus hafwa, Om han i
din stäl fall be, Den af höllhet högt will traf-
wa, Njuter ingen släro: Swarta dig på för höll-
tine, Höggfärdes präd och öfwarerod; Swär uthe-
ten haf i minne, Zef i flidhet och färmob.

14. Somnushet.

Om du kan din nästa tjena, Nrti så gör
bet utan twang: Sfortnuten wihla läna, Det be-
lönsad en gång; Selus Sin Zartjungars föt-
ter Sijest har traktat och dem tjent, Swär oet du
ej rödg ell' trötter, Nrtar dig trafter är förtant.

13. Sjensfättighet.

Dämpa beske laster lede; Strommow Gud all
godt begär.

17. Sannfärdighet.

Hör du om din nästa sqwaller, Billig i
omdömen war; Lag ej del i andras raller, Sjelf
att tala icke snar; Mången har def hra tunga,
Kostat dryger läppegåld, Lät din mun ej med
dem sjunga, Så blir du för tal ej fäld.

18. Försonlighet.

Har dig någon förolämpat, War försonlig,
och förlät, All oenighet blir dämpad, När den
qwäfs med wänskap sät: Will du Gud ej stäl
tillskrifwa Dig din synders swära skuld, Si, så
måst' du ock tillgifwa, Och din skuldnär wara
huld.

19. Försigtighet.

Se dig nti allt ting före, Hörer en försigtig
till: Hwad wi tänke, tale, göre, Gud omtanke
fordra will: Mången råkar uti fara, Ruser all-
tid blindwist fram, Den sig noga tar till wara,
Wandrar tåligt som ett lamm.

20. Lärsfättighet.

Albrig måste man försumma Till att lära
något godt, Den ej räknas bör bland dumma,
Som ej bättre än förstått: Men den sig ej låter
rätta Af förfarnas råd och tal, Om sig haf-
wa tankar slätta, Som ett wåp i wädret gal.

21. Allwarsamhet.

Flögtigt wäsend' klär en illa, Som sig än-
drar hwar minut, Men att stadigt, jemt och